

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 44. Legatio ad Regem Ludovicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

que non credo; sed tertium etiam invitus credere compellor, quod postquam tui omnem annonam ex Ecclesiæ fundis rapuerint, etiam paratam pecuniam extorqueant, quæ a nobis danda est, nisi malimus Domum Dei expilari.

Sæculum IX.
A. C. 859.

Tandem Hincmarus literas dedit ad Clericos aulicos, cum Rege & Regina proficiscentes, quorum servi & familiares iisdem ac ceteri criminibus polluebantur, illudentes feminarum corporibus, & omnia quocumque pervenissent diripientes, unde hominibus annonam & equis suis pabulum pararent. Hos Clericos admonet, ipsorum esse, non solum a vitiis abstinere, sed etiam alios peccantes compescere, & aliquando de peccatis Subditorum suorum rationem Deo reddituros. Deinde subjungit: *Nisi tantum errorem emendaveritis, vos, qui meæ Diæcesi subjecti estis, a munere vestro suspensos excommunicabo usque ad tempus Synodi, illos vero, qui alienæ Ecclesiæ subditi sunt, a Communione meæ Diæcesis & Provinciæ exclusos ad Episcopos suos castigandos remittam.*

Opusc. 6.
p. 146.

§. XLIV.

Legatio ad Regem Ludovicum.

Regis Ludovici expeditione nihil prope aliud effectum, nisi quod rapinæ & latrocinia cumularentur; nam ineun-

to. 8. Conc. p.
1668. to. 2.
Cap. p. 122.

te

Sæculum IX. te vere anno octingentesimo quinquage-
A. C. 859. simo nono ad sua redire compulsus Wor-

matia substitit. Inter hæc vero Metis
 vigesima octava Maji Synodus ad pacem
 cum Rege Ludovico conciliandam, Rege
 Carolo Calvo & Lothario ipsius nepo-
 te consentientibus, celebratur, atque ad
 Regem Ludovicum delegantur Archie-
 piscopi tres, Hincmarus Remensis, Gun-
 tharius Coloniensis, Venilo Rotomagen-
 sis, & Episcopi sex, Herluinus Constan-
 tiensis †, Hildegarius Meldensis, Adven-
 tius Metensis, Ebbo Antiffiodorensis,
 Hincmarus Laodunensis, Nepos Archie-
 piscopi, & Ercanradus Catalaunensis.
 His tradita sunt Mandata & conditiones,
 quibus Regem Ludovicum absolvere de-
 bebant ab excommunicatione, in quam
 incidisset ob mala auditu horribilia in
 Regno Fratris sui perpetrata, & saltem
 quod cum excommunicatis communi-
 casset. In eis sequentia summatim con-
 tinebantur.

† Coutance
 en Norman-
 die.

c. 5.

c. 6.

*Confiteatur, se reum esse omnium malo-
 rum, quæ in nostris Diæcesibus perpetrata
 sunt, quia improborum hominum suasioni-
 bus obsecutus est, & promittat se dignam su-
 biturum pœnitentiam. Illud quoque pro-
 mittat, se ipsum, quamprimum fieri pos-
 sit, venturum ad confirmanda pacis fœ-
 dera cum Principibus nostris Carolo &
 Lothario, seque ea servaturum, si ea Re-
 ges*

ges sua ex parte servaverint. Promittat etiam, nullum præsidium se illis concessurum, qui se ad tantam Dei offensam admittendam impulerunt. Sed in Comitibus proxime celebrandis, si possit, in conspectum Fratris sui Caroli, & Lotharii nepotis illos venire compellat, qui ab ipsis, Dominis suis, ad se defecerunt, quod facturum se Marsnæ spondit, ut absolvantur, si facta purgent, secus vero condemnentur. Tum Episcopi promissorum mutuorum mentionem faciunt, quibus tres Fratres Lotharius, Ludovicus & Carolus anno 851. in Comitibus Marsnæ prope Trajectum se obstrinxerant, alterum alteri, si opus fuisset, opem la-
 turum, & Vasallos alterius non recepturum.

In Mandatis deinde ulterius legitur: Si Rex Ludovicus hæc omnia, seque ex omnibus viribus suis Ecclesiæ satisfacturum, promittat, date ei Absolutionem ab omnibus peccatis, quæ vel ipse in nostris Diæcesibus commisit, vel ipsius auspicio commissa fuere, eumque Communioni restituite, qua cum excommunicatis communicans se ipsum privavit. Licet vero multorum annorum pœnitentia secundum præfixos a Sacris Canonibus gradus hæc perpetrata facinora indigerent, confisi tamen de Dei Misericordia, apud quem magis acceptatur mensura doloris, quam

Hist. Eccles. Tom. XI.

Uu tem-

Sæculum IX.

A. C. 859.

c. 7.

c. 8.

to. 2. Cap. p.
46. tit. 10.

c. 9.

c. 10.

Sæculum IX. *temporis, & vitiorum destructio, quam*
A. C. 859. *abstinentia ciborum, humaniorem Patrum*
Definitionem sequimur. Citant deinde

Mandata E- Canonem ex Africa, & loca S. Leonis,
piscoporum. sanctique Gregorii, ubi aliud nihil di-
 cunt, quam pœnitentiæ tempora gene-
 ratim in arbitrio Episcoporum posita esse,
 & si peccatores periclitentur, quod in
 Ludovico locum non habebat, de tem-
 pore aliquid demi posse. Hinc Episcopi
 Patrum Auctoritatem hic solum in spe-
 ciem adduxisse videntur. Subjungunt,

c. 11.

*fermone ad Delegatos directo: Si Re-
 gem ita animo comparatum non habueri-
 tis, cavete ne eum absolvatis, seu potius
 ne vosmetipsos ipsius censuris implice-
 tis; nollemus enim hujus absolutionis Au-*

c. 12.

*ctores esse, & vobis facti vestri coram
 Concilio ratio reddenda esset. Si autem
 ipse in eadem scelera, quæ ut delet jam
 a vobis nostro nomine admonetur, rela-
 batur, sciat, quod se denuo Dei & Eccle-
 siæ Judicio obnoxium faciat.*

Cont. p. 682.

His mandatis a Concilio instructi Le-
 gati Wormatiam se conferunt; quibus
 quarta Julii in conspectum admissis Rex
 Ludovicus statim ait: *Si vos in quacun-
 que re offensos habeo, rogo, ut mihi ve-
 niam detis, & sic vobiscum secure nego-
 tium tractare possim.* Hincmarus Archi-
 episcopus proximus ad sinistram Regis
 stans respondit: *Brevi confectum hoc e-*

rit

vit negotium, cum id ipsum petas, quod tibi oblaturi advenimus. Tum postquam Grimoldus Abbas S. Galli & Regis Ludovici Archicapellanus, & alius Episcopus, cui nomen Theodoricus Hincmaro collocti fuissent, ipse iterum ad Regem: *Nilil mali mihi intulisti, cujus memoriam teneam, nam si tenerem, Altari ad offerendum Sacrificium appropinquare non auderem.* Rursus Theodoricus ad Hincmarum: *Fac, quod a Rege rogaris, & ei ignosce.* Hincmarus, semper ad Regem conversus, respondit: *Quæ me ipsum tangunt, dudum remisi, & remitto. Si autem spectemus mala Ecclesie meæ & populo illata, consilium suggero, & auxilium affero secundum Legem Dei, qui consulatur Saluti tuæ.* Grimoldo, Theodorico & Salomone Episcopo Constantiensi dicentibus, sapienter hæc ab Hincmaro differi, alii quoque Legati ipsius dicta sua sententia confirmarunt. Guntherius insuper Regi Mandata sibi commissa exhibuit, at ille rem ipsam pertractari noluit dicens, nihil a se posse statui, priusquam Regni quoque sui Episcopus ad consilium vocasset. Ita Legati Concilii Metensis nulla data Absolutione recesserunt.

Sæculum IX.
 A. C. 859.